Lukács Helga-Erika

## *Furcsa dolgaim*

lusta vagyok megkeresni a takarót
ezért minden este először
a párnát húzom magamra én
gyakran nem tudom
mit írhatnék még így hát
csak a betűket bámulom és
ha bármi zavar a mában
lemosom magamról az élet szennyeit
a hogyan csak részletkérdés
a szatyor is mindig kicsúszik a kezemből
de akkor is egyszerre cipekedek
legalább van időm minden méteren
újratervezni az életem
a karamella papírját rendszeresen megeszem
ne már hogy pont neked
sikerül kihámozni teljesen
köszönni nem akartam a minap neked
telefonomba bámultam míg
lassú léptekkel elhaladtál mellettem
nem kerestem boldogságomat soha benned
de a hűtőszekrény polcain óránként
kutatom a nem létező süteményt
kanapé huzatra kirajzoltam már
boldogságomat minden alakban
s néha, ha úgy ért fronthatás
verset is írtam róla
ébresztőből nem elég egyetlen
még ha elsőre fel is ébredek
reggeli kávé mellett hallgatni
további fél órát külön élvezet
egy dolgot nem teszek csupán
és neked soha nem lesz evidens
parkolásnál nem halkítom a zenét
pusztán csak tovább élvezem.

*(Kézdivásárhely, 2022 augusztus 30.)*